

הסקופ האמיתי: בן גוריון ידע! - כל המעורבים מסרבים להצטלם ולדבר -

השיחה הגורלית שחרצה את דינו של מאיר טוביאנסקי - אהבת המנהל

הבריטי מוכיחה את חפות טוביאנסקי - המנהל התאבד בהודו -

מן המתרחש מאחרי הקלעים של תוכנית הסלווה

כיתת היורים האלמונית

גיגות ומעבירים מידע באמצעות איתות לחיילי הלגיון הערבי (ה' צבא הירדני). שתקפו, צלפו והפכו גיוז מהצד הערבי של העיר. את המצב הגדיר אחד העדים של ה' סרט: "מאוד יתכן שזו היתה סתם היסטריה ציבורית...".
עד אחר, לויצה, מאנשי ה' ש"י בירושלים, מספר: "אחרי זה היו עוצרים אנשים, שמישהו

טוביאנסקי
"מה עשיתי!"

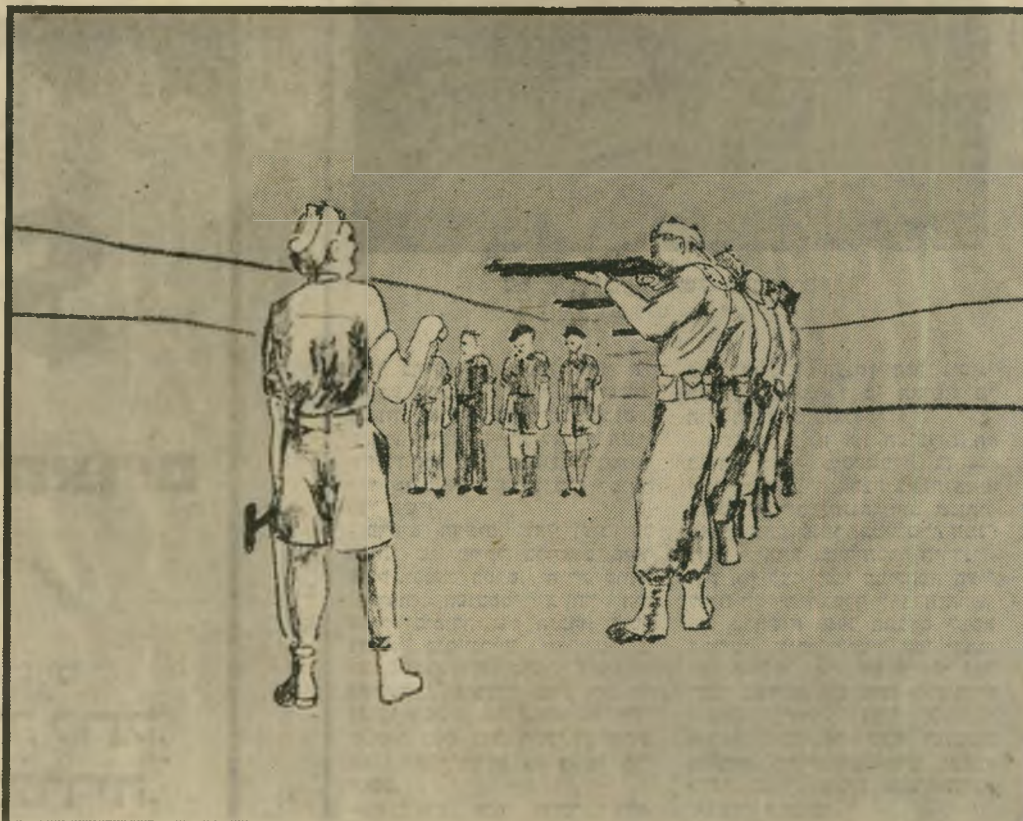
מקהל צעק, זה מרגל! והיו מביי אים אותו וחוזרים איתו. יתכן ש' היו ביניהם גם מרגלים. אבל הור' כחות לכך לא היו. אבל החשד היה גדול..."
על איתור המרגלים היה מופקד הש"י בירושלים נמצא כי משרדים צנועים ומוסוים, ששכנו על גג בניינו של קולנוע תל אור, בבניין מועצת פועלי ירושלים ל' שעבר. הש"י ישבו במשרדיהם, ותבעו ממחלקת הריגול הנגדי של הם לבדוק את הנושא החשוב מכר לם: האם ההפגנות על ירושלים הן מיקריות או מכוונות.
על בדיקה זו של מחלקת הריי גוליהנגדי מעיד אחד מאנשי הש"י: "היה נסיון לאתר, על גבי מפה, את הצפיפות של נפילת ה' פגזים ולראות אם יש בזה איון תוכנית. בשלב מאוחר יותר, כש' ניסינו לחפש מהו ההיגיון, משהו נפל על הרעיון. אני לא זוכר מי, שלמעשה העניין הזה מתאים ל' רשת החירום (של קווי החשמל)..."

מותו של מאיר טוביאנסקי.
הנה כמה פרטים:

היסטריה ציבורית

מאיר טוביאנסקי, סרן ומהנדס, מבכירי הפקידים של חברת החש"חל הירושלמית, מיגור בחיל ההנדסה הבריטי במילחמת העולם השנייה, מפקד בהגנה אשר מונה

בסוף יולי 1948 פרסמה ידיעה מרעשה בעיתונות העברית, וזה נוסחה: "מודיעים בזה רבים שביום 30 לשישי 48 ישב אישם בארץ בית דין צבאי דחוף, שהוציא פסק דין מוות נגד מרגל לטובת האויב. המרגל מסר לארץ ייב פרטים על התעשייה של צבא ההגנה בירושלים. כתוצאה ממסירת הדיעות הללו הותקפו המטרות על ידי האויב. פסק דין מוות הוצא לפועל באחד הבסיסים של

כיתת היורים בשש בערב *

"אז אימצתי את שריר הרגל, שלא תרעד..."

במשך כמה שבועות החל יורד על העיר מטריפגזים. היו ימים ש' בהם נחת פגז אחד בכל שתי דקות. העיר היתה עגומה וחשך, כה, בתי החרושת נעולים, המיס' חר משותק, המון אדם בה היה מנותק מן העולם החיצון.
בעיר פשטה השמועה שכל מיני אנשים מיסחוריים מסתובבים על

בראשית יוני 1948 כמארגן בסיס הקבע הראשון של צה"ל בירוש' לים, במחנה שנר, וכאחראי ל' שדה התעופה הקטן (ששכן במקום שבו מצוי כיום גן סאקר, ליד בניין הכנסת). סרט הטלוויזיה

צבא ההגנה עליידי יהודה צב"אית..."
ידיעה זו היא הסיפור האחד והיחיד, הסיפור הבילעדי, של הוצאה להורג במהלך מלחמה או קרב, שנעשה בצה"ל מאז ועד היום. הטלוויזיה הישראלית תקי רין השבוע את סיפור אותה פר' שייה, תחת הכותרת, "מישפטו ו'

שיחה גורלית
בירושלים, בימי המצור, פעלה חברת החשמל הירושלמית הברי' * שירותי הידיעות של ההגנה, שמחננו נולדו השב"כ, המוסד ו' אמ"ן.